

ogfaa at frafalde Afstemning over dette Forslag. Spørgsmaalet er jo nu bragt paa Bane her og kan maaskee komme frem til en anden og bedre senere Tid.

Winther: Jeg maa tilstaae, at jeg har lagt den Betydning i Ordene i Lovforslagets Begyndelse, at ethvert saadant Tilfælde maatte kunne blive Gjenstand for Ministeriets Bedømmelse, inden en Beslutning blev taget. Nu hører jeg imidlertid, at Ministeren mener, at selv om dette formelt skulde blive Tilfældet, vil Ministeriet ikke reelt være istand til at bedømme, om det var rigtigt eller ikke at gaae ind derpaa. Dette forandrer rigtignok min Betragtning af Sagen, men jeg vil dog spørge: Hvorledes kan det da tænkes, at Ministeriet skulde kunne blive bedre istand til at bedømme samme Forhold, naar det kommer frem som Grundlag for et Forslag til gjen-nem Finantsloven at bevilge en Sum til dette Diemedes Udsørelse. Dette forekommer mig, som man siger, Hov som Hav. Jeg kan idetmindste ikke see, hvorledes der kan være nogen Forstjæl. Dette var, som sagt, Grundlaget, det var mit Udgangspunkt ved at om-tale denne Sag. Jeg seer nu imidlertid, at Ministeren tænker paa at fyldestgjøre de ønskelige Tilfælde af denne Art, og dette kan jo ikke Andet end tilfredsstille mig; men mig forekommer det saa rigtignok ogsaa, at, da det dog vist er temmelig paatrængende nødvendigt, at dette Lovforslag kommer ud, vil det være allerønskeligst, om man ikke sætter Thinget i den Nødvendighed nu at stemme mod Forslagene, men at Forslagsstillerne hellere burde gaae den Vej, som Ministeren antydede, og tage ogsaa det andet Forslag tilbage, idet Ministeren har yttret, at han vil imødekomme den Tanke, som ligger dert. Jeg vil ligesom tilstaae, at jeg ikke vil stemme imod dette Endringsforslag, som det nu ligger for, thi dette kan jeg ikke uden at gaae imod min Overbevisning, men jeg vil dog sige, at det maaskee nok kan være ubehdigt i dette Dialekt, og det er altsaa en Forlegenhed, som Vennerne af denne Foranstaltning sættes i, naar Forslagsstillerne vedblive at opretholde deres Forslag. Jeg skal derfor sige min beskedne Bøn

til Ministerens om, at man vil tage Forslaget tilbage, idet man dog faaer sin Billie sat igjennem, forsaavidt det i det Hele taget kan ansees for at være ønskelig.

Madsen: Efter de Udtalelser, der ere faldne fra den høitagtede Kirke- og Underviisningsminister, er der ingen Grund for Forslagsstillerne til at fastholde Forslaget under Nr. 1, da vi kun have anseet det for en Redaktionsændring, og, som jeg allerede forhen har erklæret, skal jeg derfor herved paa egne og Medforslagsstilleres Vegne tage Forslaget under Nr. 1 tilbage.

Da Ingen optog det saaledes frafaldne Endringsforslag under Nr. 1, bortfaldt det.

Madsen: Hvad derimod Forslaget under Nr. 2 angaaer, saa er der jo fremkommet endeel Indvendinger derimod, navnlig fra de to Medlemmer af Udvalget, det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) og det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (N. Andersen), der ikke have været saameget venligt stemte imod den Tanke, som Mindretallet hidtil har gjort gjældende. Naar det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds har sagt, at vi ere utrættelige i at stille Forslag, saa troer jeg, at dette maa regnes os til Gode; naar det er vor Overbevisning, at det er rigtigt, bør vi ogsaa stille de Forslag frem, som vi finde passende. Jeg vil dog bemærke til den Udtalelse, vi hørte fra det samme ærede Medlem, at det Forslag, der nu ligger for, paa ingen Maade kan siges at have Hensyn alene til en enkelt Egn eller et enkelt Amt, thi det er maaskee den største Indvending, der kan gjøres imod dette Forslag, at det multig i de Amter, der ere allerhøvdigt stillede, vil kunne anvendes saaledes, at det kan blive til en temmelig betydelig Sum, som man kunde faae ifinde at anvende dertil, navnlig hvor der er en Lærer, som er meget magelig af sig. Naar han gjerne vil have En til at hjælpe sig, og Skoletaadet er villigt til at bevilge Penge dertil, kan Statskassen ogsaa komme til at udrede Penge i dette Diemed. Dette er den farlige Side ved